

پیشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

(مارینو مارینی : اسب سوار)

آشنائی با مارینو مارینی

رضا اولیائی

«مارینو مارینی» Marino Marini

مجسمه‌ساز بزرگ و مشهور ایتالیایی، در بیست و هفتمین روز فوریه سال ۱۹۰۱ در شهر «پیستویا» Pistoia چشم به جهان گشود. تحصیلات هنری او از آکادمی هنرهای زیبای «فلورانس» آغاز گردید و در چهارده سالگی با یکتن از پیشتازان معروف هنر مدرن، بنام «روسو» Rosso آشنایی یافت.

«روسو» مجسمه‌ساز ایتالیایی از بنیانگذاران هنر مدرن اروپاست و آنچه که هنر وی را از دیگر هنرمندان معاصر خویش متمایز می‌دارد، نحوه کار اوست، کار این هنرمند استاد پر از تحرك و انرژی است، او آن ثبات و پایداری را که در کارهای هنرمندان گذشته وجود داشت، بکنار گذاشت، دنیای «روسو» دنیای دینامیک و تحرك است، او در خلق آثار خود، موم را بکار گرفت، زیرا ماده سنگ و فلز نمی‌توانست آن دینامیک و تحرك را برای وی بوجود آورد.

«مارینو مارینی» نزد چنین هنرمندی به

تکمیل هنر خویش پرداخت، در سال ۱۹۲۹ مدرسه هنری «مونزا» Monza از او دعوت کرد تا در آنجا بتعلیم طراحی پردازد، «مارینی» یازده سال از عمر خویش را در این کار سپری ساخت.

«مارینی» از همان سال ۱۹۲۹، بطور جدی کار مجسمه‌سازی خود را آغاز می‌کند، مجسمه «مردم» Il popolo که اولین کار او بشمار میرود، بسال ۱۹۳۵، جایزه مسابقات چهارساله رم را ربود.

«مارینی» در سال ۱۹۳۹، برای تعلیم در آکادمی هنرهای زیبا، به «میلان» دعوت شد. سپس با شروع جنگ جهانی دوم رهسپار سویس گشت و فعالیت‌های خود را در

زمینه طراحی و گرافیک و مجسمه‌سازی در «لوکارنو» و «زوریخ» ادامه داد و هم در سویس بود که موجبات آشنایی وی با جمعی از نقاشان و مجسمه‌سازان اروپایی فراهم گردید.

پس از پایان جنگ، «مارینی» باردیگر به وطن خویش و به شهر «میلان» بازگشت و در آتلیه شخصی خود در میدان «میرابولو» Mirabollo و در آتلیه تابستانی «فورتی دی مرمی» Fortidi Marmi مشغول بکار گردید.

«مارینو مارینی» بسال ۱۹۵۰، نخستین مجموعه کارهای خود را در کشور امریکا به معرض نمایش نهاد و توجه هنرشناسان امریکایی را به هنر خویش جلب کرد. او پس از مدتی اقامت در شهر نیویورک، بسال ۱۹۵۲ با تعدادی از آثار خویش در بی‌ینال «ونیز» شرکت جست و برنده جایزه بی‌ینال گردید. «مارینی» دیگر شهرت جهانی یافته بود و موزه‌های هنر مدرن و همچنین مجموعه داران معروف اروپایی و آمریکایی، طالب و خریدار آثار او بودند.

«مارینی» در سال ۱۹۵۹ مجسمه یسادی بود کشته شدگان جنگ را بطول هفت متر تهیه کرد و نیز برای یکی از میدان‌های شهر «بروکسل» مجسمه‌ای دیگر ساخت.

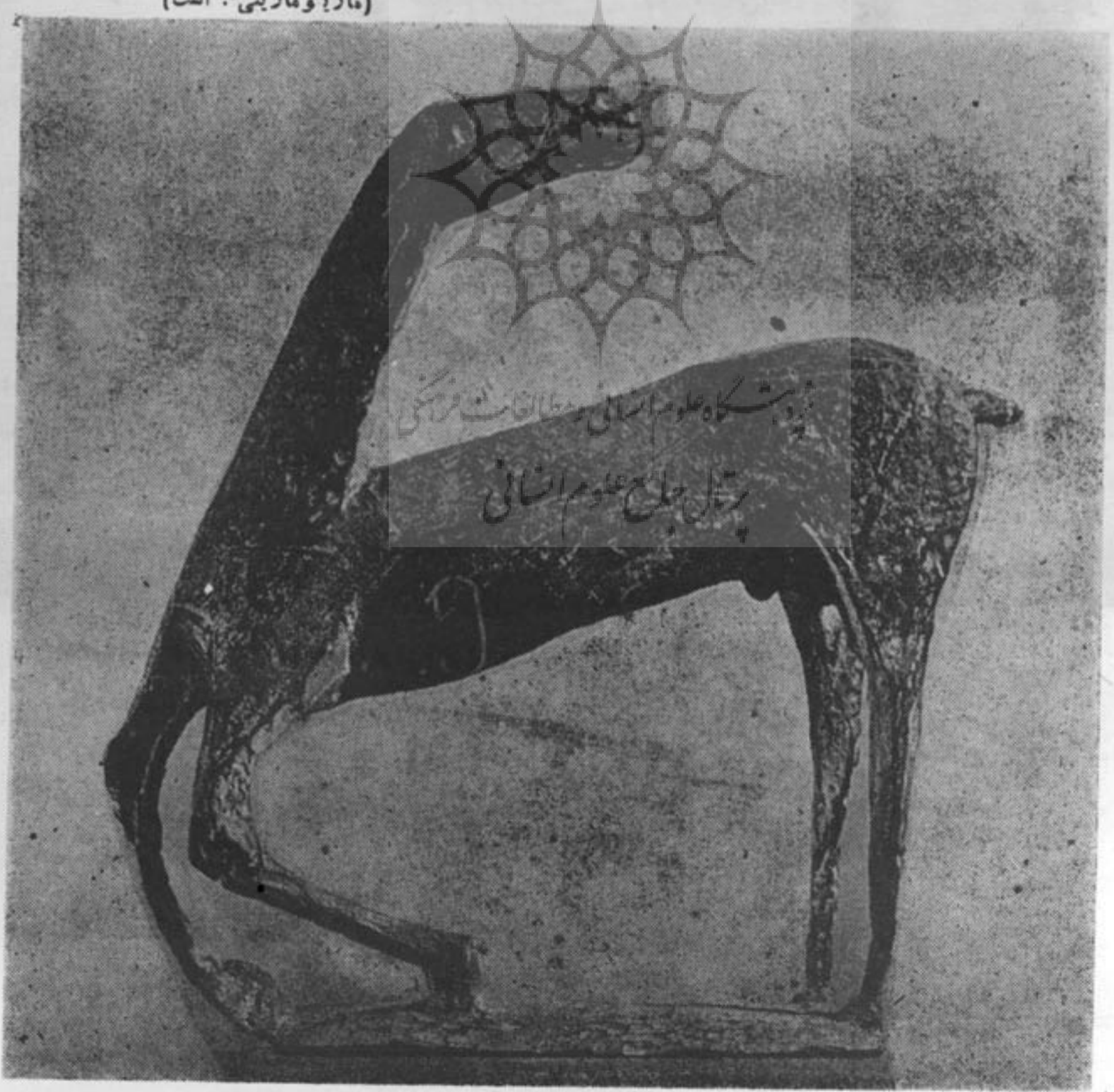
در این احوال، موزه مدرن نیویورک، یکی از معروفترین کارهای او را بنام «معجزه» Miracolo خریداری کرد. «مارینی» جهت تعلیم برای مدتی کوتاه از طرف آکادمی‌های هنرهای زیبای «مونبخ»، «بروکسل» و «بوئنوس آیرس» دعوت شد و در سال ۱۹۶۶ مجموعه او، به ابتکار شهرداری شهر رم در قصر «ونیز» Palazzo Venezia بمعرض نمایش قرار گرفت که سخت مورد توجه هنر دوستان واقع گشت. «مارینو» اینک استاد آکادمی هنرهای زیبای شهر «میلان» است.

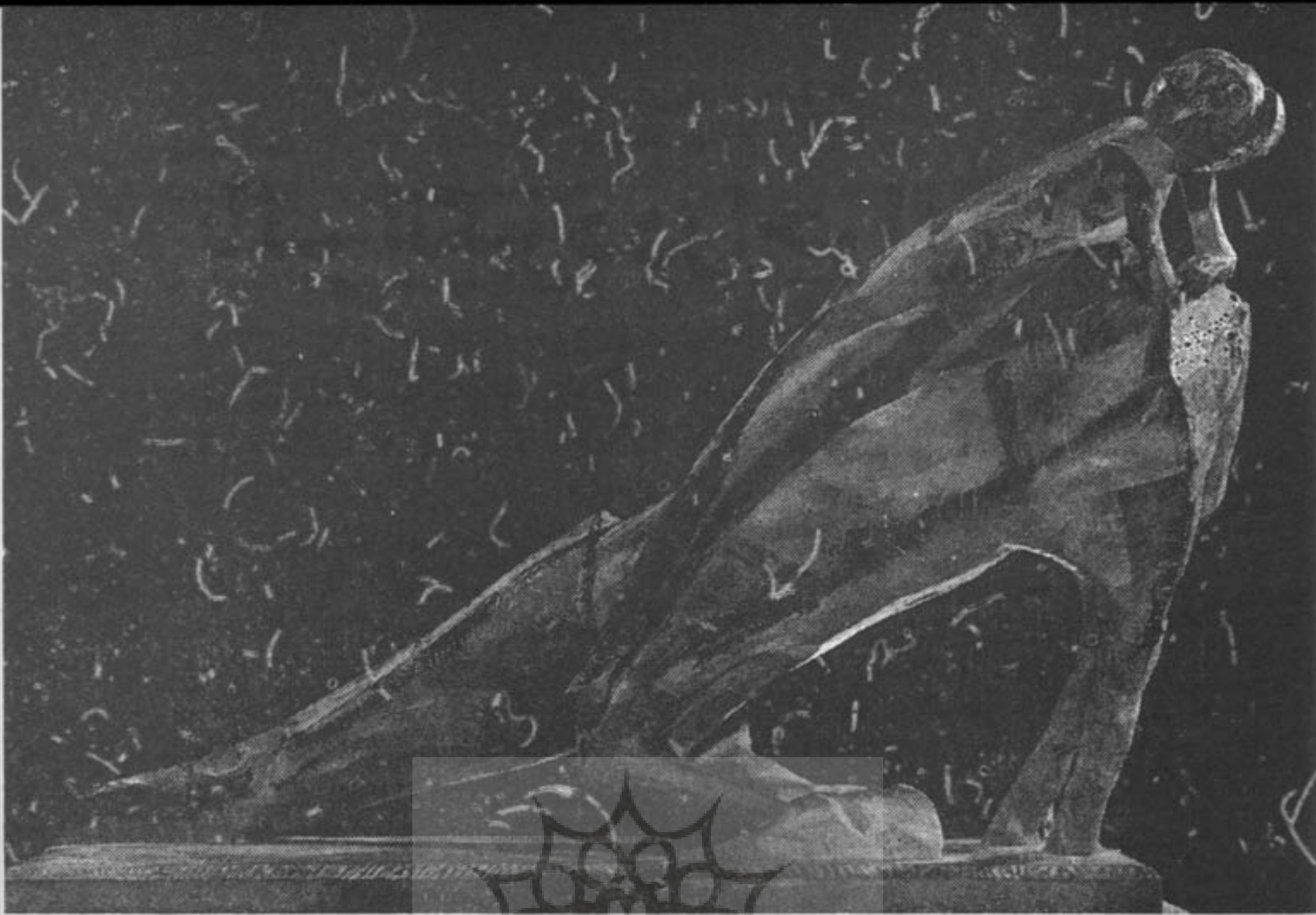
کار این هنرمند از یک ذهنیت قوی برخوردار

است، او مقلد طبیعت نیست، کار او پیامی است از بیان درون و تخیل شاعرانه او. «مارینی» انسان و طبیعت را ماوراء شکل ظاهری خویش بیازی گرفت، او نشان دهنده ذهن و راوی و شرح دهنده احساس درونی است. دنیای او دنیای ذهنیت و مملو از احساس است: از کارهای مهم او: «اسب سوار» بسال ۱۹۴۹ «اسب» بسال ۱۹۵۲، «معجزه» بسال ۱۹۵۵ و «فریاد» بسال ۱۹۶۲ هر یک نماینده روح خلاقه و هنرمتمناز اوست. آنچه او را از هنرمندانی نظیر «بوچونی» Boccioni و «سورینی» Severini و دیگر آینده گرایان متمایز می‌دارد، توجه خاص او به مسأله ذهنیت، و رای دید ماده

گرائیست، ذهن اسب: قوی‌ترین اثر اوست، «مارینومارینی» يك درون گراست، او میکوشد تا طبیعت خارجی را مانند سایر هنرمندان این مکتب بکنارزند و به آنچه در درون میگذرد دست یابد، حالت مجسمه «فریاد» و «معجزه» او، دست یابی اوست با آنچه در صورت و ظاهر نیست او بیان کننده داستان و شرح دهنده وقایع نیست، نشان دهنده احساس انسان در برابر وقایع و کل زندگیت، کارهای «مارینومارینی» ماوراء يك فرم قراردادی که شامل ارزشهای بصری و عینی میباشد قرارداد، کار او وسیله ایست برای نفوذ و شناخت آن احساس که در جوهر و ضمیر انسان شکل می‌پذیرد.

(مارینومارینی: اسب)

(مارینو مارینی : معجزه)

(مارینو مارینی : فریاد)

پروژه نگاه علم و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی